

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.638 van 13 januari 1998
in de zaak A. 76.058/XII-605.**

In zake : Paul VIGNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. THOMAS en D. VANDERMARLIERE,
kantoor houdende te KOKSIJDE,
Zeelaan 172

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

tussenkomen partij :

Christiane VAN DE MAELE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. COULIER,
kantoor houdende te NIEUWPOORT,
Oostendestraat 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Paul VIGNE op
17 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van
11 augustus 1997 van de gemachtigde van de Minister van
Binnenlandse Zaken waarbij uitspraak wordt gedaan over
zijn verblijfstoestand;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDERMARLIERE, die verschijnt voor verzoeker en, loco Advocaat A. COULIER, voor de tussenkomende partij, van Adjunct-adviseur B. ZIMMERMANN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Christiane VAN DE MAELE met een verzoekschrift van 1 december 1997 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sinds 28 april 1982 ingeschreven in het bevolkingsregister van Koksijde op het adres Ammanswallestraat 1, samen met zijn echtgenote Marie-Christine VANBILLEMONT, van wie hij op 25 juni 1996 uit de echt gescheiden is.

1.2. Met een brief van 27 april 1995 deelt het gemeentebestuur van Koksijde aan de Directie van de

Verkiezingen en van de Bevolking van het Ministerie van Binnenlandse Zaken mede dat verzoeker effectief woont te Middelkerke, Essex-Scottishlaan 3A, maar dat het gemeentebestuur van Middelkerke niet overgaat tot de inschrijving aldaar. Als bewijsstukken zijn brieven bijgevoegd van verzoeker waarin hijzelf het adres Essex-Scottishlaan 3A te Middelkerke vermeldt als zijn postadres.

1.3. Op 15 mei 1995 vraagt bevolkingsinspecteur Wim VANCOILLIE van het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan de burgemeester van Koksijde en Middelkerke een politieonderzoek in te stellen naar de verblijfstoestand van verzoeker.

1.4. Met een brief van 23 mei 1995 antwoordt het gemeentebestuur van Koksijde dat uit het verslag van de wijkagent is gebleken dat verzoeker al meer dan een jaar niet meer op het adres Ammanswallestraat 1 is verschenen en dat de briefwisseling van verzoeker meestal verwijst naar het postadres Essex-Scottishlaan 3/A te Middelkerke.

Verzoeker blijkt zich op 23 juni 1995 te hebben laten inschrijven op het adres E. Scottishlaan nr. 1/101 te Middelkerke.

1.5. Met een brief van 15 september 1995 deelt Marie-Christine VANBILLEMONT aan de bevolkingsinspecteur mede dat verzoeker gedomicilieerd is aan de Essex-Scottishlaan 1/2 te Middelkerke, maar in werkelijkheid sedert 7 juni 1994 samenwoont met Christiane VAN DE MAELE aan de Essex-Scottishlaan 3/1, dat verzoeker het bezoekrecht over zijn kinderen uitoefent aan het laatstgenoemde adres, dat verzoeker aan de Essex-Scottishlaan 1/2 te Middelkerke enkel over een kamer beschikt zonder keuken, badkamer of stromend warm water en dat Christiane VAN DE MAELE werklozensteun

geniet als alleenstaande, zodat de inschrijving van verzoeker op haar adres voor haar financieel nadelig zou zijn.

1.6. De bevolkingsinspecteur stelt een onderzoek ter plaatse in op de adressen Ammanswallestraat 1 te Koksijde, Essex-Scottishlaan 1/101 en 3/101 te Middelkerke, rapporteert hierover op 3 oktober 1995 en formuleert het besluit dat het voor hem duidelijk is dat de inschrijving van verzoeker in het bevolkingsregister van Middelkerke, op het adres Essex-Scottishlaan 1/101, een "opgezette constructie" is. Naar zijn oordeel "verblijft (verzoeker) in werkelijkheid aan de Essex-Scottishlaan 3/101 te Middelkerke, in het gezin van Christiane VAN DE MAELE". Hij stelt voor verzoeker op datum 23 juni 1995, de aanvangsdatum van het onderzoek, in te schrijven op het laatstgenoemde adres.

1.7. Met tegen ontvangstmelding verzonden aangetekende brieven van 5 oktober 1995 brengt de bevolkingsinspecteur verzoeker, zijn raadsman, Marie-Christine VANBILLEMONT en Christiane VAN DE MAELE op de hoogte van zijn voornemen om aan de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken voor te stellen verzoeker vanaf 23 juni 1995 te doen inschrijven in het bevolkingsregister van Middelkerke, op het adres Essex-Scottishlaan 3/101. Met aangetekende brieven van 5 oktober 1995 stelt de bevolkingsinspecteur tevens de burgemeesters van Koksijde en Middelkerke in kennis van zijn voornemen. Telkens wordt melding gemaakt van de mogelijkheid om binnen de vijftien dagen schriftelijk gegevens mede te delen die invloed kunnen hebben op de zienswijze van de bevolkingsinspecteur.

1.8. Het gemeentebestuur van Middelkerke antwoordt dat verzoeker op 12 oktober 1995 afgeschreven is naar Frankrijk, Duinkerke, Avenue du Casino, 19.

Christiane VAN DE MAELE antwoordt met een aangetekende brief van 11 oktober 1995 dat verzoeker zijn hoofdverblijfplaats niet bij haar heeft en dat zij zich met klem verzet tegen de inschrijving van verzoeker op haar adres.

Marie-Christine VANBILLEMONT zendt met brieven van 12 en 13 oktober 1995 aan de bevolkingsinspecteur een kopie van een beschikking in kort geding van 23 november 1994 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, de beroepsakte van verzoeker tegen deze beschikking, een loonstaat van de maand februari 1995 van verzoeker, een brief van 21 april 1995 van de directeur van het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen aan de gerechtsdeurwaarder in verband met het beslag op het loon van verzoeker, en een brief van 10 december 1994 van verzoeker aan de brandverzekeraar, waarin telkens "Essex-Scottishlaan 3" als adres van verzoeker wordt vermeld. Op 8 november 1995 stelt zij de bevolkingsinspecteur telefonisch ervan in kennis dat verzoeker het hem toegekende omgangsrecht met zijn kinderen van 28 oktober 1995 tot 1 november 1995 heeft uitgeoefend aan de Essex-Scottishlaan 3/101 te Middelkerke in het gezin van Christiane VAN DE MAELE.

1.9. Adviseur C. ROUMA van de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het Ministerie van Binnenlandse Zaken geeft vervolgens met een nota van 21 november 1995 aan bevolkingsinspecteur VANCOILLIE de opdracht een aanvullend onderzoek in te stellen "teneinde na te gaan of de betrokkene de woning aan de Essex-Scottishlaan 3/101 te Middelkerke daadwerkelijk heeft verlaten, dan wel of zijn afvoering voor Frankrijk een opgezette constructie is".

1.10. In een op 16 mei 1996 opgesteld proces-verbaal bevestigt de wijkagent van de politie van Middelkerke :

- "- dat wij naar aanleiding van bijliggende brief een onderzoek hebben ingesteld en vastgesteld hebben,
- dat de genaamde Paul VIGNE regelmatig aan te treffen is op het adres Essex-Scottishlaan 3/0101 en niet op het adres Essex-Scottishlaan 1/0101;
- dat bewust appartement gehuurd wordt door de genaamde Christiane VAN DE MAELE;
- dat Paul VIGNE er tijdens de dag weinig aan te treffen is maar er wel de nacht doorbrengt;
- dat er persoonlijke kledij van Paul VIGNE op het appartement aan te treffen is;
- dat Paul VIGNE in feite samenleeft met Christiane VAN DE MAELE".

1.11. De bevolkingsinspecteur rapporteert op 5 juni 1996 over zijn onderzoek ter plaatse en besluit dat verzoeker "nog steeds een gezin vormt met Christiane VAN DE MAELE aan de Essex-Scottishlaan 3/101 te Middelkerke en dat zijn afschrijving op datum van 12 oktober 1995 uit het bevolkingsregister van Middelkerke voor Frankrijk een opgezette constructie betreft". Hij stelt voor de afschrijving uit het bevolkingsregister te annuleren en verzoeker vanaf 23 juni 1995 in te schrijven aan de Essex-Scottishlaan nr. 3/101 te Middelkerke "als een gezin vormend met mevrouw Christiane VAN DE MAELE".

1.12. Opnieuw brengt de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het Ministerie van Binnenlandse Zaken verzoeker, verzoekers raadsman en Christiane VAN DE MAELE op de hoogte van haar voornemen om aan de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken voor te stellen verzoeker op 23 juni 1995 te doen inschrijven in het bevolkingsregister van Middelkerke, op het adres Essex-Scottishlaan 3/101, en zijn inschrijving op 26 juni 1995 op het adres Essex-Scottishlaan 1/101 evenals zijn afvoering op 12 oktober 1995 uit het bevolkingsregister van Middelkerke voor Frankrijk, te doen annuleren. Ook de burgemeesters van Middelkerke en Koksijde worden van dit voornemen in kennis gesteld.

1.13. Verzoekers raadslieden vragen op 5 juli 1996 toestemming om inzage te krijgen van het administratief dossier en te worden gehoord. Met aangetekende brieven van 18 juli 1996 deelt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken hen mede dat zij inzage kunnen nemen van het dossier.

Christiane VAN DE MAELE antwoordt dat verzoeker niet op haar adres woont, er nooit heeft gewoond en er nooit zal wonen.

1.14. Op 31 juli 1996 deelt Marie-Christine VANBILLEMONT mede dat verzoeker sinds juni 1996 verblijft te Koksijde, Albertinestraat 5. Mede gelet op het feit dat uit een opvraging uit het Rijksregister blijkt dat Christiane VAN DE MAELE op 23 juli 1996 werd ingeschreven in het bevolkingsregister van Koksijde, op het adres Albertinestraat 5, geeft de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan bevolkingsinspecteur VANCOILLIE een nieuwe opdracht om de verblijfstoestand van verzoeker te regulariseren.

1.15. Met een brief van 2 oktober 1996 stelt de burgemeester van Koksijde de bevolkingsinspecteur ervan in kennis dat volgens de wijkpolitie verzoeker elke dag aanwezig is op het adres Albertinestraat 5 en er effectief samenwoont met Christiane VAN DE MAELE, dat buurtbewoners de aanwezigheid van verzoeker op het voornoemde adres bevestigen, maar dat hij zich bij politiecontrole ergens in de tuin verstopt en dat de verhuurder verklaart dat de huurovereenkomst op naam staat van Christiane VAN DE MAELE, maar dat hij op de hoogte is van de aanwezigheid van verzoeker op hetzelfde adres.

1.16. Ingevolge een opvraging uit het Rijksregister stelt de bevolkingsinspecteur vast dat Christiane VAN DE MAELE op 10 oktober 1996 in het bevolkingsregis-

ter van Koksijde is ingeschreven op het adres Bekentenissenweg 36.

1.17. Op 25 november 1996 rapporteert de bevolkings-inspecteur over zijn onderzoek. Hij besluit dat verzoeker nog steeds een gezin vormt met Christiane VAN DE MAELE en in het bevolkingsregister van Koksijde moet worden ingeschreven, vanaf 23 juli 1996 op het adres Albertinestraat 5 en vanaf 10 oktober 1996 op het adres Bekentenissenweg 36.

Opnieuw worden verzoeker en Christiane VAN DE MAELE van die conclusie verwittigd.

1.18. Met een brief van 10 december 1996 vraagt de raadsman van verzoeker het dossier te mogen inzien. Na die inzage deelt hij met een brief van 3 februari 1997 mede niet akkoord te gaan met de voorgestelde beslissing. Hij argumenteert dat verzoeker een volledig loonbeslag ondergaat, zodat hij is aangewezen op de steun van derden en hij zich slechts een bescheiden woonst kan veroorloven, dat de verklaringen van de bevolkingsinspecteur niet stroken met de werkelijkheid omdat een aantal personen ontkennen wat de bevolkingsinspecteur als een verklaring van hunnentwege opgetekend heeft, en dat verzoeker niet ontkent dat hij bevriend is met Christiane VAN DE MAELE, maar dat hij wel volhoudt dat hij niet bij haar verblijft, doch wel te Duinkerke, Avenue du Casino 19, in Frankrijk, ten bewijze waarvan hij een aantal verklaringen bijvoegt.

1.19. Met een brief van 6 mei 1997 vraagt verzoekers raadsman door de gemachtigde van de Minister te worden gehoord. Het verhoor heeft plaats op 23 mei 1997. De raadsman voert aan dat het bevolkingsonderzoek te veel is gebaseerd op de verklaringen van Marie-Christine VANBILLEMONT, de gewezen echtgenote van verzoeker, die wordt gedreven door haar aanspraken op onderhoudsgeld,

dat verzoeker en Christiane VAN DE MAELE bevriend zijn, maar eerder een LAT-relatie hebben, dat hij verwijst naar zijn brief van 3 februari 1997 en de daarbij gevoegde getuigenissen over verzoekers verblijf te Duinkerke, Avenue du Casino 19, in Frankrijk, dat de kamer aan de Essex-Scottishlaan 1/101 te Middelkerke alles was waarover hij ingevolge het beslag op zijn loon kon beschikken, dat hij les geeft in het vormingsinstituut te Veurne, maar in een hotelletje in Duinkerke woont waar hij over een kamer kan beschikken en dat hij de verplaatsingen maakt met een wagen die hem ter beschikking wordt gesteld door Christiane VAN DE MAELE en dat de huur van de hotelkamer later met de eigenaar zal worden verrekend.

1.20. Op 11 augustus 1997 neemt de gemachtigde van de Minister dan de bestreden beslissing.

Op 1 september 1997 wordt zij ter kennis van verzoeker gebracht.

2. Overwegende dat verzoeker de schorsing vordert van de beslissing van 11 augustus 1997 waarbij uitspraak wordt gedaan over zijn verblijfstoestand; dat de vordering dus niet de schorsing beoogt van de beslissing in de mate dat zij de verblijfstoestand van Jacques LUCHIE regelt; dat dat onderdeel van de beslissing, dat afsplitsbaar is van de beslissing over verzoekers verblijfstoestand, in elk geval buiten het bestek van de onderhavige vordering moet blijven;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de reglementering inzake de bevolkingsregisters;

3.1.1. Overwegende dat hij in een eerste onderdeel de schending aanvoert van de artikelen 1 en 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en

de identiteitskaarten doordat die bepalingen de Belgen ertoe verplichten zich in te schrijven in het bevolkingsregister van de gemeente waar zij hun hoofdverblijf hebben en doordat de hoofdverblijfplaats de plaats is waar een alleenstaande gewoonlijk leeft terwijl hij, hoewel bevriend met Christiane VAN DE MAELE, met haar geen huishouden vormt omdat hij "gewoonlijk" in Duinkerke leeft en omdat hij bewust kiest voor het bewaren van zijn onafhankelijkheid na een mislukt huwelijk; dat hij van oordeel is dat hij moet ingeschreven worden in Frankrijk, te Duinkerke op het adres Av. du Casino, 19;

Overwegende dat het betoog van de tussenkomende partij dezelfde strekking heeft;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede onderdeel de schending aanvoert van artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister en van de materiële motiveringsverplichting doordat de vaststelling van de hoofdverblijfplaats krachtens artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 gesteund moet zijn op "een daadwerkelijke en vrijelijk gekozen woonsituatie" die vastgesteld wordt op basis van objectieve gegevens die verband houden met een aantal elementen zoals de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, het energieverbruik, de telefoonkosten en ook de burenaverklaringen terwijl in zijn geval de vaststelling van zijn verblijfplaats steunt op niet-objectief gedane vaststellingen door bevolkingsinspecteur VAN COILLIE; dat hij in dat verband uiteenzet dat de bevolkingsinspecteur zich heeft laten leiden door de gewezen echtgenote van verzoeker die erop uit is hem en zijn vriendin te tergen en die daarom burenaverklaringen systematisch verdraaid heeft en getuigen woorden in de mond gelegd heeft die zij niet uitgesproken hebben;

Overwegende dat uit het betoog van de tussenkomende partij onthouden wordt dat de bevolkingsinspecteur bij haar nooit vaststellingen is komen doen zodat niet vastgesteld is kunnen worden dat er bij haar geen man woont; dat zij ook stelt dat de bevolkingsinspecteur de verklaring van burens, voor zover hun identiteit bekend is, systematisch verdraaid heeft;

3.2. Overwegende dat de twee onderdelen van het middel ertoe strekken vastgesteld te zien dat de gegevens waarop de bestreden beslissing steunt niet vermogen aan de gemaakte conclusie, te weten de inschrijving van verzoeker op het adres van de tussenkomende partij, een afdoende grondslag te geven; dat de twee onderdelen van het middel dan ook gezamenlijk worden behandeld;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat de bedoeling om het hoofdverblijf op een bepaalde plaats te vestigen niet volstaat om te besluiten tot een daadwerkelijk verblijf aldaar, dat integendeel de hoofdverblijfplaats vastgesteld wordt op basis van de feitelijk bestaande situatie die beoordeeld wordt op grond van criteria waarvan er een aantal vermeld zijn in artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 en dat verzoeker, in toepassing van die criteria, zijn hoofdverblijf heeft op het adres van de tussenkomende partij; dat zij, wat betreft het verwijt dat de bevolkingsinspecteur teveel aandacht besteed heeft aan de verklaring van verzoekers echtgenote, opmerkt dat de vaststelling niet alleen op die verklaringen gesteund is maar dat er integendeel een uitgebreid onderzoek gebeurd is; dat zij, wat betreft het verdraaien of het negeren door de bevolkingsinspecteur van daadwerkelijk door een aantal personen afgelegde verklaringen, het onjuiste van verzoekers stelling poogt aan te tonen en dat zij, wat betreft de door verzoeker voorgelegde gegevens waaruit moet blijken dat hij in Duinkerke woont, betoogt dat die

verklaringen enkel aantonen "dat verzoeker wel degelijk eens in het betreffende hotel zal verblijven" maar niet dat hij daar zijn hoofdverblijf heeft;

3.4.1. Overwegende dat bij de vaststelling van de hoofdverblijfplaats en de daarop gesteunde inschrijving in het bevolkingsregister van de gemeente waar dat hoofdverblijf gelegen is de bedoeling van de betrokkene geen enkele relevantie vertoont maar dat integendeel die vaststelling uitsluitend functie mag zijn van het feitelijk gegeven dat de betrokkene daadwerkelijk op een bepaalde plaats verblijf houdt in de zin van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten; dat derhalve het argument van verzoeker dat hij na een mislukt huwelijk zijn onafhankelijkheid wil bewaren en daarom met de tussenkomende partij geen gezin wenst uit te maken en "bewust alleen leeft" als niet ter zake dient verworpen;

Overwegende dat de vraag naar de juiste verblijfplaats van een persoon opgelost moet worden met inachtneming van het vermoeden dat de bestaande inschrijving in het bevolkingsregister aan de werkelijkheid beantwoordt; dat zulks te dezen betekent dat de inschrijving van verzoeker vanaf 26 juni 1995 op het adres Essex-Scottishlaan, 1/101, te Middelkerke en zijn afvoering op 12 oktober 1995 met het oog op een vertrek naar Frankrijk vermoed worden met de werkelijkheid overeen te stemmen; dat de Raad van State moet nagaan of de verwerende partij over voldoende gegevens beschikte om dat vermoeden weerlegd te bevinden;

3.4.2. Overwegende dat uit het administratief dossier van de zaak blijkt dat verzoekers verblijfssituatie het voorwerp uitgemaakt heeft van een groot aantal onderzoeken waarbij zowel de bevolkingsinspecteur van het ministerie van binnenlandse zaken als de politiediensten van de gemeenten Koksijde en Middelkerke

betrokken waren; dat de verschillende verslagen die in het administratief dossier berusten duidelijk aantonen dat verzoeker nooit daadwerkelijk verbleven heeft te Middelkerke op het adres Essex-Scottishlaan, nr. 1/101 en dat er goede redenen bestaan om aan te nemen dat verzoeker zijn daadwerkelijk verblijf heeft gelegd op het adres van de tussenkomende partij, eerst op het adres Essex-Scottishlaan, nr. 3/101 te Middelkerke en vervolgens te Koksijde, Albertinestraat, nr. 5 en Bekentenissenweg, nr. 36; dat voor die conclusie de Raad van State inzonderheid acht slaat op volgende gegevens:

- uit het verslag van 23 mei 1995 van de wijkpolitie te Koksijde blijkt dat verzoeker "al meer dan een jaar niet meer op het adres Ammanswallestraat, 1, is verschenen"; tijdens zijn verhoor door de gemachtigde van de minister heeft verzoekers raadsman verklaard dat verzoeker "alleszins sedert 1994" de woning aan de Ammanswallestraat te Koksijde, waar hij met zijn echtgenote woonde, verlaten heeft;
- de vrederechter van Veurne heeft, op vordering van verzoekers echtgenote, verzoeker op 23 november 1994 gemachtigd om "afzonderlijk woonst te houden te Westende, Essex-Scottishlaan, nr. 3", verzoeker heeft aan de vrederechter niet gevraagd om een correctie van zijn adres, hij heeft integendeel in zijn beroepsakte zelf uitdrukkelijk vermeld dat hij op dat adres -het adres van de tussenkomende partij- woonachtig was; verzoeker geeft toe dat hij het bezoekrecht tegenover zijn kinderen in de woning van de tussenkomende partij uitoefent en in tempore non suspecto -d.w.z. vooraleer hij geconfronteerd was met het onderzoek naar zijn hoofdverblijf- heeft verzoeker vanop dat adres brieven gericht aan de school van de kinderen en aan de verzekeringsmaatschappij van zijn echtelijke woning;
- verzoekers raadsman heeft op 29 september 1995, ter gelegenheid van een aangekondigd bezoek aan verzo-

kers verblijfplaats aan de Essex-Scottishlaan, nr. 1/101 te Middelkerke, aan de bevolkingsinspector verklaard dat verzoeker "eet en slaapt bij mevr. VAN DE MAELE" maar dat hij apart woont op zijn kamer om de "voor de hand liggende reden" dat VAN DE MAELE "als alleen staande werkeloze (...) een hogere uitkering ontvangt dan als samenwonende"; op datzelfde ogenblik heeft de bevolkingsinspecteur kunnen vaststellen dat "niets erop wijst dat hier iemand zijn hoofdverblijfplaats heeft (vermits) er slechts een flauwe poging ondernomen is om de kamer te ensceneren (...) en vermits) nergens persoonlijke bezittingen zoals kledij, schoenen, boeken,... van betrokkene in de kamer (ontwaard worden)";

- in zijn verslag van 16 mei 1996 stelt hoofdbrigadier Huwel van de gemeentepolitie van Middelkerke uitdrukkelijk:

"dat de genaamde Paul VIGNE regelmatig aan te treffen is op het adres Essex-Scottishlaan 3/0301 en niet op het adres Essex-Scottishlaan 1/0101;

dat het bewust appartement gehuurd wordt door de genaamde Christiane VAN DE MAELE;

dat Paul VIGNE er tijdens de dag weinig aan te treffen is maar er wel de nacht doorbrengt;

dat er persoonlijke kledij van Paul VIGNE op het appartement aan te treffen is;

dat Paul VIGNE in feite samenleeft met Christiane VAN DE MAELE;"

- in zijn brief van 2 oktober 1996 aan de bevolkingsinspectie bevestigt de burgemeester van Koksijde dat onderzoek door de wijkpolitie aangetoond heeft dat verzoeker "elke dag aanwezig is op het adres Albertinestraat, 5". Hij woont er effectief samen met de genaamde Christiane VAN DE MAELE (...). Buurtbewoners bevestigen de aanwezigheid van de heer VIGNE op dat bovengemeld adres, "maar bij elke controle van de politie verstoopt hij zich ergens in tuin";

- de buurvrouw van de woning op het adres Bekentenissenweg, nr. 1, te Koksijde verklaart aan de bevolkingsinspecteur op 22 november 1996 dat verzoeker en de tussenkomende partij daar onlangs zijn komen wonen;

3.4.3. Overwegende dat verzoeker weliswaar vragen stelt bij de kwaliteit van het gevoerde onderzoek; dat hij met name de objectiviteit van bevolkingsinspecteur VAN COILLIE in twijfel trekt en wijst op de achtervolgingsijver van zijn gewezen vrouw; dat wat de objectiviteit van de bevolkingsinspecteur betreft, verzoeker er niet in slaagt de Raad te overtuigen van enig bewijs van partijdigheid, niet in het minst omdat de vaststellingen van de inspecteur gesteund zijn op of volledig overeenstemmen met verschillende objectieve vaststellingen van overheden wier geloofwaardigheid verzoeker niet in twijfel trekt, zoals de verklaring van 16 mei 1996 van de wijkagent in Middelkerke en de op reëel politieonderzoek gesteunde verklaring van 2 oktober 1996 van de burgemeester van Koksijde; dat wat de achtervolgingsijver van zijn gewezen echtgenote betreft, de Raad van State vaststelt dat er geen reden is om de aldus bekomen inlichtingen ipso facto als onregelmatig te beschouwen en dat het hem opvalt dat de inlichtingen van VAN BILLEMONT vaak bevestigd zijn door de bevindingen van het onderzoek;

3.4.4. Overwegende dat verzoeker een aantal verklaringen voorlegt over zijn verblijf in Duinkerke; dat die verklaringen wel aantonen dat verzoeker daar soms aanwezig is, maar ook niets meer; dat zij met name geen gegeven bevatten waaruit blijkt dat die hotelkamer het centrum is van waaruit hij zijn professioneel, maatschappelijk en privaat leven stuurt;

Overwegende dat verzoeker, om aan te tonen dat hij niet in het huis van de tussenkomende partij

woont, aanvoert dat hij met haar een LAT-relatie heeft; dat opdat die omstandigheid een verklaring zou kunnen vormen voor zijn min of meer frequente aanwezigheid bij de tussenkomende partij, verzoeker in elk geval moet aantonen dat hij effectief ergens anders verblijft; dat hij dat bewijs niet levert;

3.4.5. Overwegende dat de verwerende partij in het door haar verrichte onderzoek een afdoende grondslag vermocht te vinden om de verblijfplaats van verzoeker op het adres van de tussenkomende partij vast te stellen en om het vermoeden van inschrijving op de door verzoeker opgegeven adressen gekeerd te vinden; dat het eerste middel niet ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 8, § 2, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat de gemachtigde van de minister bij het nemen van een beslissing aangaande de verblijfstoestand van een persoon zijn beslissing afdoende moet motiveren, hetgeen betekent dat hij moet antwoorden op alle verklaringen en opmerkingen die hij heeft gemaakt, terwijl hij in dit geval uit de motieven van de bestreden beslissing niet kan opmaken waarom diverse personen, die konden getuigen dat hij wel degelijk op de door hem vermelde adressen verbleef, genegeerd zijn en waarom de minister "de ontegensprekelijke bewijsstukken" die hij voorgelegd heeft gekregen naast zich neer gelegd heeft;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is, zowel formeel als materieel; dat zij van oordeel is dat de in de beslissing zelf uiteengezette redenen pertinent zijn om de beslis-

sing te verantwoorden en dat zij niet moet antwoorden op alle opmerkingen en verklaringen die verzoeker heeft aangereikt;

4.3. Overwegende dat de verwerende partij er op grond van de in het middel aangehaalde bepalingen niet toe verplicht is formeel te antwoorden op alle argumenten die de betrokkene in de loop van het onderzoek naar voren heeft gebracht en dat zij er ook niet toe verplicht is uiteen te zetten waarom zij een nader onderzoek, als door een betrokkene gevraagd, niet uitvoert; dat de formele motiveringsverplichting er de verwerende partij wel toe verplicht in de beslissing zelf aan te duiden waarop zij haar beslissing steunt en dat het dan aan de betrokkene toekomt te bewijzen dat het bestuur met de gegevens waarop het acht geslagen heeft niet tot het genomen besluit kon komen; dat indien hij daarin slaagt de Raad van State de beslissing zal vernietigen wegens schending van de materiële motiveringsverplichting;

4.4. Overwegende dat in dit geval niet betwist kan worden dat de bestreden beslissing formeel gemotiveerd is; dat de vraag naar de voldoende draagkracht van de motieven, de materiële motivering dus, bij het eerste middel besproken is; dat het middel derhalve niet ernstig is;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel doordat de bestreden beslissing uitgaat van onjuiste informatie -met name de informatie aangebracht door inspecteur VAN COILLIE- terwijl slechts sprake kan zijn van een regelmatig besluit wanneer blijkt dat de beslissingnemende overheid alle belangrijke feiten kent en dat zij die feiten zorgvuldig gewaardeerd heeft;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat het in de lijn van de bestaande reglementering ligt dat de aangestelde van de minister, die uitspraak moet doen over een betwisting inzake de vaststelling van het hoofdverblijf van een bepaalde persoon, zich laat voorlichten door de bemerkingen van de bevolkingsinspector en door de resultaten van het bevolkingsonderzoek; dat zij daaraan toevoegt dat de in deze zaak uitgevoerde onderzoeken waarvan de resultaten in het administratief dossier neergelegd zijn, aantonen dat het onderzoek zorgvuldig gebeurd is;

5.3. Overwegende dat bij de bespreking van het eerste middel uiteengezet is waarom de Raad van State het verwijt van de partijdigheid van bevolkingsinspector niet aanvaardt; dat daarenboven de conclusie van het verslag van de bevolkingsinspecteur door andere stukken van het dossier bevestigd wordt, en niet in het minst door de verklaring van de politie te Middelkerke en te Koksijde; dat in die omstandigheden aan de verwerende partij geen onzorgvuldige besluitvorming kan verweten worden; dat het middel niet ernstig is;

6. Overwegende dat geen van de ingeroepen middelen ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Christiane VAN DE MAELE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertien januari 1900 achtennegtig,
door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

A. VANDENDRIESSCHE.